

[Peter Ravn.]

menneskelige, sociale og psykiske spørgsmål tilbage. Denne lov har været med til at holde folk i træning, og jeg tror, man skal betænke sig adskillige gange, før man oplæver de anvisningsbestemmelser, der findes i loven.

Om det andet punkt i lovforslaget, at der skal holdes licitation ved arbejder, der beløber sig til over 25 000 kr., vil jeg sige, at jeg har det bestemte indtryk, at de fleste af disse arbejder udføres efter licitation; det fremgik også af den højtærede ministers redegørelse.

Når man nu så stærkt understreger, at man vil have licitation for at sikre det, man kalder den fulde konkurrence, vil jeg dog gerne spørge, om man har den opfattelse, at de nuværende licitationsregler sikrer den fulde konkurrence. Enhver ved, at der efter de gældende licitationsregler foretages forhåndsreguleringer eller, hvis der underskrives en bygherreerklæring, finder en udskydning af tilbud sted. Jeg vil bestride, at det har så forfærdelig meget at gøre med den fulde konkurrence. Det kan højst blive en konkurrence med visse modifikationer. Vi har i princippet ikke noget imod licitation, selv om vi kunne ønske lidt mere konkurrence end den, der kommer til udtryk i dag. Dette var en sidebemærkning.

Disse arbejder udføres altså normalt efter licitation, og der stilles som betingelse for arbejdet, enten at der skal være licitation, eller at det skal udføres ved egen foranstaltning; det sidste gælder i høj grad de kommuner, der har egen teknisk forvaltning. Nu vil man reelt forhindre kommunerne i at udføre sådanne arbejder selv. Netop her op til kommunevalgene blev der sagt mange smukke ting om det kommunale selvstyre — jeg kunne citere en række udtalelser i den retning; det skal jeg undlade — men nu fremsætter man reelt et forslag, hvorved man begrænser det kommunale selvstyre. Man siger til kommunerne: vi tror ikke, I kan afgøre, hvordan et sådant stykke arbejde bedst kan udføres. I skal ganske vist betale den største part af udgiften til disse beskæftigelsesarbejder — det er jo ikke sådan, at staten i gennemsnit i alt fald kommer op på 50 pct. — men I er alligevel ikke i stand til at afgøre, hvordan arbejderne skal ud-

føres; det må vi i folketinget tage os af. Jeg synes ikke, der er rigtig harmoni mellem tålen om det kommunale selvstyre og det lovforslag, der her er fremsat. Det er måske endda, hvis man skal sige det meget stærkt, et mistillidsvotum til de mange sogneråds- og byrådsmedlemmer, der sidder landet over og prøver på at administrere så billigt, som de overhovedet kan. Hvorfor skal vi løfte en advarende pegefinger mod dem? Jeg tror, at dette netop vil virke generende mange steder.

Jeg vil sammenfatte min mening om det foreliggende lovforslag ved at sige, at vi med interesse vil følge det kommende udvalgsarbejde, og hvis man kan overbevise os om, at der er enkelte ting, der skal rettes, kan vi tale om det; men vor opfattelse er, at hovedprincipperne i loven må blive stående; i alt fald vil vi være meget betænkelige ved at røre ved den sociale linje, som loven indeholder.

Jeg håber, at vi også i udvalget kan få en saglig drøftelse af de tanker, som den højtærede arbejdsminister har fremsat med hensyn til en ændring i aldersbestemmelserne og med hensyn til, om man eventuelt kan få sammenarbejdet loven om tilskud fra den kommunale udligningsfond og denne lov og så foretage en decentralisering og prøve at anvende loven til mere produktive formål, end tilfældet er i dag, herunder fremskaffelse af industriarealer, værkstedshuse m. v. Vi vil gå positivt ind for disse tanker i udvalgsarbejdet.

Poul Thomsen: Indledende vil jeg gerne takke den højtærede arbejds- og boligminister for den beredvillighed, hvormed han har modtaget det foreliggende lovforslag, og samtidig vil jeg takke, fordi han har givet mig lejlighed til i arbejdsministeriet at indhente en del oplysninger, som har relation til lovforslaget, der jo er tænkt som en ajourføring af den såkaldte beskæftigelseslov.

Loven er, som man ved, fra 1946, og i de forløbne år er der, som også den højtærede minister her har givet udtryk for, indhøstet en række erfaringer, som gør det naturligt at tage lovgivningen op til drøftelse. Jeg kan sige til den højtærede minister, at forslagsstillerne stiller sig overmåde fordomsfrit med hensyn til de tanker,